De tots colors

QUIM CURBET

Cada dia la vida ens espera amb un mocador vermell al cap i disposada a jugar a la ruleta russa. Sortim de casa creient saber cap on anem, però el món gira i ens fa anar cap on ell vol. Ens imaginem un futur plausible, acceptable, però res acaba essent com volíem. La vida és un fil prim que es pot trencar en qualsevol moment, ho sabem, però malgrat tot tornem a sortir al carrer, perquè pensem que si no ens ha tocat mai la loteria, ara tampoc ens ha de tocar la ruleta russa.
Tot és prou complicat, però a l'estiu encara s'espesseeix més. De nit els sorolls de la ciutat es fan més audibles i les notícies es multipliquen fins a l'infinit, barrejades amb la cridòria habitual de les xarxes. Hi ha notícies horribles en si mateixes, que ens parlen de la inesgotable capacitat de la raça humana per crear monstres de tot tipus i altres que ens fan evident la incapacitat per solucionar els problemes que nosaltres mateixos plantegem.

Per tot això, al cap i a la fi, els que sobrevivim tendim a fer la mitjana mental de la situació i ho anem relativitzant tot. Si el fil daurat no s'ha trencat, és perquè encara el podem continuar estirant, si el tambor del revòlver no s'ha aturat en el forat que conté el cartutx letal, és que encara pot continuar voltant, si el sol surt cada matí, és perquè no s'ha cansat de nosaltres i ens estimarà eternament.
Per raons com aquestes ens agrada tant el futbol. És com una mena de droga que esnifem en grans quantitats i que ens manté col·locats i en forma. Tant li fa tota la resta, ens posen l'àudio de les declaracions d'un nou fitxatge del Barça dient allò de «De pequeño ya soñaba con los colores de este equipo», que ho oblidem tot, i a la cara se'ns instal·la un somriure que ens dura tot el dia.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona/2016/07/16/tots-colors/794169.html?utm_source=rss